

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 20/10/2012

Ο χαβαλές καλά κρατεί

Κύριε διευθυντά

Στην τελευταία τους συνέλευση οι πρυτάνεις επικαλέστηκαν τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων κατά της πρόθεσης της πολιτείας να αξιοποιήσει την περιουσία των ιδρυμάτων που διοικούν. Αυτή η αξιοποίηση έχει αφεθεί στις διοικήσεις των πανεπιστημίων για δεκαετίες και μέχρι σήμερα έχει αποδώσει πενιχρότατα αποτελέσματα. Αυτό για τους πανεπιστημιακούς δεν δικαιολογεί την επέμβαση της πολιτείας. Το Σύνταγμα προέχει. Κάποιους μήνες πριν οι ίδιοι άνθρωποι αρνήθηκαν να εφαρμόσουν ένα νόμο που ψηφίστηκε από τους αντιπροσώπους του 85% του ελληνικού λαού με το σκεπτικό ότι θα αποτύγχανε. (Υπήρξαν και υπάρχουν εξαιρέσεις, όμως μετράει η νοοτροπία που επικράτησε και το αποτέλεσμα). Βέβαια, η θεμελιώδης αρχή του Συντάγματος είναι ότι εφαρμόζονται οι νόμοι και δεν υπάρχει ευνομούμενη χώρα στον κόσμο της οποίας το Σύνταγμα επιτρέπει τη μη εφαρμογή του νόμου αν οι καλούμενοι να τον εφαρμόσουν εικάζουν ότι θα αποτύχει. Επίσης, η αποδεδειγμένη αποτυχία (όπως η περίπτωση της διαχείρισης της περιουσίας) είναι ισχυρότερο επιχείρημα από τη δυνητική αποτυχία (όπως η περίπτωση της άρνησης της εφαρμογής του Νόμου Διαμαντοπούλου). Αν οι πρυτάνεις δεν θέλουν να ομολογήσουν την αδυναμία (ή τη μη επιθυμία) τους να αξιοποιήσουν την περιουσία των ιδρυμάτων τους ως έχουν τουλάχιστον την ειλικρίνεια να μην επικαλούνται, επιλεκτικά, το Σύνταγμα ή τη δυνητική αναποτελεσματικότητα ενός νόμου. Με μια τέτοια νοοτροπία και με μια τόσο ενδοτική κυβέρνηση κανείς δεν δικαιούται να είναι αισιόδοξος για την ανώτατη παιδεία. Ο νέος θεσμός των Συμβουλίων των Ιδρυμάτων (Σ.Ι.) με εσωτερικά (στη πλειοψηφία) και εξωτερικά (στη μειοψηφία) μέλη αποτελεί πανηγυρική περίπτωση του «ώδινεν όρος και έτεκεν μυν». Για κάποια ιδρύματα οι εκλογές των εσωτερικών μελών απλούστατα δεν θα γίνουν ή θα γίνουν με μεγάλη καθυστέρηση. Για κάποια που θα γίνουν, κυκλοφορούν φήμες ότι τα εσωτερικά μέλη απλούστατα θα αρνηθούν να επιλέξουν τα εξωτερικά -ο νόμος τους το επιτρέπει- ή ότι τα εξωτερικά μέλη θα εκλεγούν «επιμελώς» ώστε να εξυπηρετήσουν το σύστημα. Με ποια πρότερη εμπειρία θα μπορούσαμε να απορρίψουμε αυτές τις φήμες ως αναληθείς; Οι προσπάθειες από τα ιδρύματα να προσελκύσουν τα καλύτερα στοιχεία για εξωτερικά μέλη είναι μεμονωμένες και σπασμωδικές. Οι καταληκτικές ημερομηνίες για υποβολή υποψηφιοτήτων είναι απαγορευτικές (Ελληνες συνάδελφοι από το εξωτερικό έχουν ήδη παραπονεί ότι έχουν ουσιαστικά αποκλειστεί). Βέβαια ο «χαβαλές» γνωρίζει νέες δόξες: εμπνευσμένα κείμενα καθηγητών προς υποστήριξη των υποψηφιοτήτων τους, ηλεκτρονικά ταχυδρομεία πλημμυρισμένα από διακηρύξεις αρχών, συνελεύσεις επί συνελεύσεων, καταλήψεις, μπλοκαρίσματα αιθουσών ψηφοφορίας, αρπαγές καλμών - σύντομα θα έχουμε και παραβιάσεις των ηλεκτρονικών δικτύων. Χαράς ευαγγέλια και για τα ΜΜΕ. Μέσα στον ιδεολογικό μας παροξυσμό ξεχνάμε το εξής απλό: ότι σε πολλές περιπτώσεις (και η ανωτάτη παιδεία είναι μια από αυτές) και ο καλύτερος νόμος δεν πρόκειται να φέρει αποτέλεσμα όταν οι άνθρωποι δεν «θένουν», ενώ αντίθετα και ο χειρότερος νόμος μπορεί να φέρει σημαντικά αποτελέσματα όταν οι άνθρωποι «θένουν». Κάποια ιδρύματα το κατάλαβαν και προχώρησαν. Το ΤΕΙ Κρήτης είναι ένα από αυτά. Ολοκλήρωσε την εκλογή του Σ.Ι. από τον Ιούλιο, που από τότε εργάζεται άτυπα αλλά συστηματικά, σε συνεργασία με τη διοίκηση του ιδρύματος, για να είναι προετοιμασμένο να αντιμετωπίσει το έργο που θα κληθεί να επιτελέσει. Τι πιο γόνιμο θα μπορούσε να γίνει αν αυτή η τακτική εφαρμοζόταν στα περισσότερα, αν όχι όλα, τα ιδρύματα; Θα ήμασταν πολύ πιο έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε, σαν σύνολο, σοβαρά και επείγοντα θέματα όπως το σχέδιο Αθηνά. Αντ' αυτού... ο χαβαλές. Το πανηγύρι στα πανεπιστήμια καλά κρατεί. Καλή διασκέδαση.

Λεωντρεξ Ζουρος - Πρόεδρος του Σ.Ι. του ΤΕΙ Κρήτης